

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobkyně: **LBnet s.r.o.**, se sídlem Ruprechtická 765/73, Liberec, IČ: 072 12 992, zastoupena JUDr. Bc. Milanem Čmelíkem, advokátem, se sídlem Lidická 405/3, Jablonec nad Nisou, proti žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, se sídlem Sokolovská 58/219, Praha 9, v řízení o žalobě rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2021, č.j. ČTÚ-45 742/2020-603,

takto:

I. Rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu ze dne 25. 5. 2021, č.j. ČTÚ-45 742/2020-603, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11.228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Bc. Milana Čmelíka, advokáta.

Odůvodnění:

- [1] Žalobkyně se žalobou podanou u Krajského soudu v Ústí nad Labem a následně postoupenou Městskému soudu v Praze domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného 25. 5. 2021, č.j. ČTÚ-45 742/2020-603 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým byl zamítnut její rozklad proti rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro severočeskou oblast ze dne 24. 7. 2020, č.j. ČTÚ-22 702/2020-635/V. vyř. - UrL (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Tímto rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. d) zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), kterého se dopustila tím, že v L. využívala vysílacími rádiovými zařízeními v rozhodnutí označené kmitočty, pro jejichž využívání je zapotřebí oprávnění k využívání kmitočtů podle

ustanovení § 17 odst. 1 tohoto zákona, bez tohoto oprávnění, za což ji byla podle ustanovení § 118 odst. 23 písm. c) zákona o elektronických komunikacích uložena pokuta ve výši 25.000 Kč.

- [2] V prvním žalobním bodu žalobkyně namítala, že nebyla zákonným způsobem poučena o svých právech. Z obecně vyjádřeného poučení, které se jí dostalo, nebyla schopna seznat, kdy přesně nastane okamžik, kdy bude mít správní orgán I. stupně opatřen dostatek podkladů pro rozhodnutí ve věci a kdy vydá rozhodnutí. Namítala, že byla postupem správního orgánu zkrácena na svém právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. V této souvislosti odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2010, č.j. 8 Afs 21/2009-248. Splnění poučovací povinnosti pak má dle ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vliv na zákonnost vedeného řízení.
- [3] Ve druhém žalobním bodu žalobkyně namítala porušení zásady materiální pravdy, neboť správní orgány dospěly ke svým závěrům především na základě nepoužitelných písemných podkladů, aniž by si podrobněji zjistily skutkový stav. Uvedla, že pokud správní orgán rozhodoval na podkladě údajných měřících protokolů, tak tyto protokoly nebyly v rámci správního řízení nikdy předloženy a žalobkyně se s nimi nemohla seznámit. Dále uvedla, že měření odmítla kontrolující osoba při kontrole předložit. Upozornila také na to, že dne 15. 1. 2020 vstoupila v platnost novela všeobecného oprávnění, kdy dle žalovaného již bylo možné „legálně“ předmětné zařízení provozovat. Navíc dle EU již tato harmonizační norma byla v platnosti a EU ji nařizovala ČR implementovat. Dle žalobkyně je tak zřejmé, že by nedošlo k žádné škodě nebo rušení, pokud by testovala zařízení v předstihu, přičemž by aktivně spolupracovala s výrobcem na odstraňování nedostatků. Dle žalobkyně pak ve věci nebylo zjištěno rušení dalších rádiových zařízení a služeb.
- [4] Ve třetím žalobním bodu žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek odůvodnění. Uvedla, že samotná kontrola neměla po vznesení námítky podjatosti vůbec probíhat, a pokud dále probíhala, tak protiprávně. V žádném případě se totiž nemohlo jednat o neodkladnou záležitost. Zamítnutí námítky podjatosti pak navíc nebylo dle žalobkyně přezkoumatelným způsobem odůvodněno.
- [5] Ve čtvrtém žalobním bodu žalobkyně namítala porušení zásady procesní rovnosti a nestrannosti. S odkazem na ustanovení § 7 správního řádu uvedla, že jí nebylo umožněno nahlédnutí do spisového materiálu. Když vyjádřila svůj zájem o využití tohoto práva, tak jí žádný konkrétní čas nebyl nikdy nabídnut. Jednatel žalobkyně se dostavil ve dnech 1. 10. 2019 a 4. 10. 2019 a ani v jeden termín na uvedené pobočce žalovaného nebyl nikdo přítomen. Zároveň pobočka nemá vyvěšeny úřední hodiny, ani zde není uvedeno, kdy může danou pobočku někdo navštívit.
- [6] V posledním pátém žalobním bodu žalobkyně namítala porušení zásady *in dubio pro reo*. Žalovaný tuto zásadu nerespektoval, když uvedl (zjednodušeně), že jakákoliv jiná verze, než kterou uvádí v napadeném rozhodnutí, je nepravděpodobná, a proto je žalobkyně vinna. Rovněž se pak žalovaný snažil bagatelizovat námítky žalobkyně.
- [7] Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. K námítce žalobkyně, že se jí nedostalo „konkrétního“ poučení ve vztahu k jejímu právu seznámit se s podklady rozhodnutí, žalovaný uvedl, že žalobkyni byl nabídnut konkrétní termín pro nahlédnutí do spisu a že jí byl též sdělen telefonní kontakt, na kterém si mohla domluvit jiný termín nahlédnutí. Žalobkyni zároveň mělo být zřejmé, že v situaci, kdy si nedohodla jiné datum

nahlížení, bylo lze kdykoli po nabídnutém datu 17. 6. 2020 očekávat vydání rozhodnutí ve věci.

- [8] K námitce ohledně porušení zásady materiální pravdy žalovaný uvedl, že má za to, že stav věci byl spolehlivě zjištěn. Dle žalovaného není zřejmé, z čeho žalobkyně dovozuje svůj závěr o nepoužitelnosti podkladů rozhodnutí. Nebylo tudíž na místě aplikovat ani žalobkyni poukazovanou zásadu *in dubio pro reo*, neboť ve věci nepanovaly ohledně skutkového stavu žádné důvodné pochybnosti.
- [9] Za nedůvodnou pak žalovaný označil i námitku, že v napadeném rozhodnutí nebyla vypořádána námitka podjatosti (vznesená v rámci kontrolního řízení). Uvedl, že se touto námitkou zabýval na str. 10 napadeného rozhodnutí.
- [10] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [11] Ve dnech 23. 7. 2019, 27. 8. 2019 a 2. 9. 2019 správní orgán I. stupně při monitorování rádiového spektra v pásmu 57 – 66 GHz v L. zjistil využívání následujících kmitočtů u těchto vysílačích rádiových zařízení provozovaných žalobkyní:

Úřadem zjištěný kmitočet (MHz)	MAC adresa zařízení	SSID	Umístění vysílacího rádiového zařízení	Provozované zařízení	Provoz zjištěn ve dnech
62640	28:76:10:16:6E:46	-	J. čp. 576	Metrolinq IgniteNet ML2.5-60-35	2. 9. 2019
64800	28:76:10:16:6F:14	-	J. čp. 576	Metrolinq IgniteNet ML2.5-60-35	2. 9. 2019
64800	B8:69:F4:94:FE:86	DOMA85	D. 857/8	LHG 60G	23. 7. 2019, 27. 8. 2019

- [12] O uvedených zjištěních byly sepsány záznamy o monitorování rádiového spektra č. 1907-175-00/1M, č. 1907-175-01/1M a č. 1909-007-00/1M. Na základě těchto zjištění zahájil správní orgán I. stupně u žalobkyně kontrolu ve věci využívání kmitočtů, která proběhla v sídle žalobkyně dne 30. 9. 2019. V průběhu kontroly žalobce vznesl námitku podjatosti kontrolujících osob pana B. K. a pana M. K.; usnesením ze dne 10. 12. 2019, č.j. ČTÚ-31 843/2019-635/SeP, představený kontrolujících tyto osoby z dalšího projednávání věci nevyloučil. O kontrole byl sepsán protokol č. 1907-307-00/1K, proti kterému podal žalobce námitky, které byly vyhodnoceny jako opožděné (srov. sdělení ze dne 18. 2. 2020, č.j. ČTÚ-31 843/2019-635).
- [13] Správní orgán I. stupně následně vydal příkaz ze dne 20. 5. 2020, kterým žalobkyni uznal vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. d) zákona o elektronických komunikacích, za což ji uložil pokutu ve výši 25.000 Kč. Žalobce podal proti

příkazu odpor; námitkami žalobce uplatněnými v odporu se správní orgán I. stupně zabýval v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí.

- [14] Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 24. 7. 2020, č.j. ČTÚ-22 702/2020-635/V. vyř. – UrL, byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. d) zákona, kterého se dopustila tím, že v L. využívala vysílacími rádiovými zařízeními v rozhodnutí označené kmitočty, pro jejichž využívání je zapotřebí oprávnění k využívání kmitočtů podle ustanovení § 17 odst. 1 tohoto zákona, bez tohoto oprávnění, za což ji byla podle ustanovení § 118 odst. 23 písm. c) zákona o elektronických komunikacích uložena pokuta ve výši 25.000 Kč.
- [15] V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že vzhledem k tomu, že v prohlášení o shodě zařízení Mikrotik LHG 60G i v prohlášení o shodě zařízení Metrolinq IgniteNet ML2.5-35 je uvedena norma ČSN ETSI EN 302 217, která nemá oporu ve všeobecném oprávnění č. VO-R/12/09.2010-12 k využívání kmitočtů a k provozování vysílacích rádiových zařízení pro širokopásmový přenos dat v pásmu 2,4 GHz až 66 GHz, ani ve všeobecném oprávnění č. VO-R/10/01.2019-1 k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení krátkého dosahu, tak využívají uvedená vysílací rádiová zařízení předmětné kmitočty v rozporu s ustanovením § 17 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, bez oprávnění.
- [16] Dále k námitce podjatosti správní orgán odkázal na usnesení nadřízeného kontrolní skupiny ze dne 10. 12. 2019, č.j. ČTÚ-31 843/2019-635/SeP, ve kterém tato nebyla uznána jako opodstatněná. Uvedl, že kontrolující jednali v souladu s ustanovením § 14 odst. 3 správního řádu, když v době kontroly provedli úkony, které nesnesli odkladu, resp. zjišťovali údaje o předmětných zařízeních a jejich nastavení. Tyto údaje nemohli kontrolující ničím ovlivnit. V případě dalšího oddálení kontroly, kdy žalobkyně již znala konkrétní kontrolovaná zařízení, bylo dle správního orgánu nebezpečí, že by mohlo dojít ke ztrátě zjišťovaných údajů (např. k přeladění zařízení na jiné kmitočty, ke změně identifikátorů zařízení, k vyřazení zařízení z provozu či jeho demontáži apod.). Vyhodnocení zjištěných skutečností kontrolující provedli až po posouzení oprávněnosti námitky podjatosti.
- [17] Dále správní orgán označil za nepravdivé tvrzení žalobkyně, že v pásmu 60 GHz provozuje pouze zařízení DOMA85, avšak ostatní zařízení provozuje v pásmu 5 GHz s tím, že v pásmu 60 GHz provozoval zařízení ve stejné době na stejném objektu konkurenční operátor (žalobkyně v tomto směru označila měřicí protokoly za irelevantní). Správní orgán uvedl, že měřením, které provedl v těsné blízkosti předmětných zařízení (viz fotodokumentace) bylo prokázáno, že zařízení žalobkyně využívala kmitočty v pásmu 60 GHz, konkrétně kmitočty 62640 MHz a 64800 MHz. K odkazu žalobkyně na všeobecná oprávnění č. VO-R/10/12.2019-9 a č. VO-R/12/12.2019-10, ve kterých byly stanoveny nové podmínky pro provoz vysílacích rádiových zařízení v pásmu 60 GHz, uvedl, že tato nabyly účinnosti až dne 15. 1. 2020. Delikt ní jednání žalobkyně bylo hodnoceno v době jeho spáchání, tj. ještě před nabytím účinnosti těchto všeobecných oprávnění. V době provedených monitorování a měření byly předmětné kmitočty využívány bez oprávnění, a proto je žalobkyně nesměla využívat ani k testování zařízení v předstihu.
- [18] K tvrzení žalobkyně, že se opakovaně snažila navštívit správní orgán v L. za účelem nahlédnutí do spisu, uvedl, že žalobkyně se se spisem neseznámila ani dne 17. 6. 2020 v 10:00 hod., kdy jí správní orgán tuto možnost dal, ani nepožádala o stanovení náhradního termínu. Tuto námitku tak správní orgán I. stupně označil za účelovou.

- [19] K námitce žalobkyně, že uložená pokuta je likvidační, správní orgán uvedl, že z výkazu zisku a ztrát žalobkyně za rok 2019 vyplývá, že její čistý obrat za účetní období roku 2019 činil 1.000 Kč. Uvedl, že uložená pokuta je při spodní hranici zákonné sazby (až 50.000.000 Kč). Dále uvedl, že se nejedná o první pochybení žalobkyně v oblasti elektronických komunikací. Po posouzení závažnosti protiprávního jednání dospěl k závěru, že míra společenské nebezpečnosti je vyšší a že pouze morální odsouzení nepovažuje za dostatečné, a to ani z důvodu nízkého čistého obratu žalobkyně. Zároveň byla pokuta uložena ve výši odpovídající rozhodovací praxi správního orgánu v druhově podobných věcech. Dle správního orgánu ji tak nelze považovat za likvidační.
- [20] Dále správní orgán ke stanovení výše sankce uvedl, že využíváním kmitočtů bez oprávnění došlo k ohrožení chráněného zájmu, tj. k ohrožení účelného využívání rádiových kmitočtů, čímž byla naplněna materiální stránka uvedeného přestupku. Dále uvedl, že přihlédl k povaze činnosti žalobkyně, kdy se tato dopustila vytýkaného protiprávního jednání v rámci svého podnikání v elektronických komunikacích při zajišťování veřejné komunikační sítě, kde je předpoklad, že její odbornost (vzdělanost) v oblasti norem a dalších předpisů a rovněž i v oblasti nastavování parametrů předmětných zařízení, přesahuje běžnou úroveň uživatele (občana), a měla by tak být zárukou správního využití kmitočtů a použití těchto zařízení. Tuto okolnost tak vyhodnotil jako přitěžující. Dále přihlédl k tomu, že následkem protiprávního jednání mohlo dojít k rušení dalších rádiových zařízení a služeb. Skutečnost, že rušení dalších rádiových zařízení a služeb nebylo zjištěno, pak byla hodnocena ve prospěch žalobkyně.
- [21] Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí dne 29. 7. 2020 rozklad, ve kterém uplatnila obdobné námitky jako v podané žalobě.
- [22] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 25. 5. 2021, č.j. ČTÚ-45 742/2020-603, byl rozklad žalobkyně zamítnut a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [23] K námitkám procesní povahy žalovaný uvedl, že součástí spisového materiálu je „vyrozumění o pokračování v řízení po podání odporu“ datované dnem 1. 6. 2020, ve kterém správní orgán I. stupně nabídl žalobkyni termín pro seznámení se s obsahem spisu podle ustanovení § 38 odst. 1 správního řádu a rovněž ji upozornil, že si telefonicky může domluvit i jiný termín nahlédnutí. Dle obsahu spisu však žalobkyně nabídnutého termínu pro nahlédnutí ani možnosti domluvit si jiný termín nevyužila. K tvrzení žalobkyně, že se ke správnímu orgánu I. stupně dostavila dne 1. 10. 2019 a 4. 10. 2019, avšak nikdo zde nebyl přítomen, žalovaný uvedl, že z tvrzení žalobkyně nevyplývá, že by o svém záměru nahlédnout v uvedené dny do spisu správní orgán I. stupně předem jakkoli informovala. Žalovaný upozornil na to, že pracovníci Úřadu mají i jiné pracovní povinnosti, než jen předkládat spisy k nahlédnutí. Dle žalovaného tak není oprávněné očekávání žalobkyně, že jí bude spis promptně předložen kdykoliv se dostaví k Úřadu, aniž by správní orgán I. stupně o své návštěvě předem alespoň telefonicky informovala. Dále podotkl, že veškeré listiny, které byly podkladem prvostupňového rozhodnutí, musely být žalobkyni známy i bez nahlédnutí do spisu, neboť se jedná o listiny, které jí byly buď zaslány správním orgánem, nebo se jednalo o její vlastní podání adresovaná Úřadu. Z námitek žalobkyně pak dle žalovaného nevyplývá, že by kvůli neseznámení se spisem byla nějakým konkrétním způsobem zkrácena na možnosti uplatnit v řízení svá procesní práva, resp. že by toto údajné porušení práv účastníka řízení mělo nějaký vliv na výsledek řízení. K námitce podjatosti žalovaný doplnil, že v rámci přestupkového řízení žalobkyně neuvedla žádné skutečnosti, z nichž by vyplývala nesprávnost závěru nadřízeného kontrolní skupiny, který dané

kontrolující osoby z dalšího projednávání věci nevyloučil. Dodal, že námitka podjatosti byla vznesena na základě ničím nepodložených nařčení.

- [24] K námitkám ohledně vytýkaného protiprávního jednání žalovaný uvedl, že toto bylo prokázáno protokolem o kontrole a záznamy o monitorování rádiového spektra, které jsou součástí spisu. Není pochyb o tom, že předmětná zařízení byla v rozhodných dnech provozována žalobkyní; tuto skutečnost potvrzují štítky s logem žalobkyně připevněné k rozvaděčům, k nimž vedly kabely od předmětných zařízení, a tuto skutečnost potvrdila i sama žalobkyně při kontrole provedené dne 30. 9. 2019. Z pořízené fotodokumentace pak vyplynulo, že kontrolující se při provádění kontroly nacházeli v bezprostřední blízkosti předmětných zařízení, a proto je zřejmé, že nemohlo dojít k záměně zařízení vysílajících v pásmu 60 GHz, jak namítala žalobkyně. K námitce, že měřicí protokoly nejsou v prvostupňovém rozhodnutí „žádným způsobem objasněny“, žalovaný uvedl, že tyto byly v řízení před správním orgánem I. stupně provedeny jako důkaz, v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí byl shrnut jejich podstatný obsah a popsány závěry, k nimž správní orgán I. stupně na základě těchto dokumentů dospěl. Dále uvedl, že ze strany žalobkyně nebyly namítnuty žádné skutečnosti, z nichž by pramenila pochybnost o skutkových zjištěních správního orgánu I. stupně; založené protokoly a záznamy jsou dle žalovaného dostatečné pro zjištění skutkového stavu.
- [25] K výši uložené pokuty žalovaný uvedl, že částka 25.000 Kč je odpovídající závažnosti deliktního jednání žalobkyně a její osobě. Uvedl, že přestupku podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. d) zákona o elektronických komunikacích se sice žalobkyně dopustila poprvé, již dříve se však dopustila velmi podobného přestupku ohrožujícího tytéž zákonem chráněné zájmy [srov. rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 8. 11. 2019, č.j. ČTÚ-35 688/2019-635/VI. vyř. – UrL, ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 7. 2020, č.j. ČTÚ-48 314/2019-603, jímž byla žalobkyně shledána vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. b) předmětného zákona, kterého se dopustila tím, že v rozporu s čl. 2 písm. b) bod f) všeobecného oprávnění č. VO-R/12/09.2010-12 provozovala v L. celkem ve třech dnech vysílací rádiové zařízení pro širokopásmový přenos dat na kmitočtu 65640 MHz]. Dále uvedl, že skutečnost, že žalobkyně vznikla teprve v červnu 2018, vzhledem k jejím údajným tržbám za rok 2019 ve výši 1.000 Kč, tj. rozsah její činnosti je velmi malý, přičemž jenom v uvedeném roce 2019 žalobkyně celkem 7x porušila zákonná ustanovení na ochranu řádného využívání rádiových kmitočtů, svědčí dle jeho názoru o zřejmé bezohlednosti k zákonem chráněnému zájmu na řádném využívání rádiového spektra. Jako přítěžující okolnosti pak žalovaný vyhodnotil, že žalobkyně v rozporu se zákonem provozovala celkem tři zařízení, přičemž jedno zařízení bylo takto provozováno dvakrát, a že je podnikatelem v oboru elektronických komunikací, a proto lze od ní důvodně očekávat vyšší míru odbornosti při využívání rádiových kmitočtů. Jako polehčující okolnost naopak vyhodnotil velmi krátkou dobu protiprávního jednání, neboť byla zjištěna pouze jednorázová porušení ustanovení § 17 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Tato skutečnost v sobě dle žalovaného zahrnuje i předpoklad, že žalobkyně mimo dny specifikované ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí nedostatky v provozu zařízení odstranila. Jako polehčující okolnost pak označil i to, že nebyl zjištěn vznik škodlivé interference způsobené zařízeními žalobkyně. Za irrelevantní naopak považoval později přijatá všeobecná oprávnění, neboť žalobkyně je při provozu svých zařízení povinna respektovat vždy aktuální právní úpravu a aktuální všeobecná oprávnění. Spekulace žalobkyně o možném „testování zařízení v předstihu“ pak dle žalovaného nemají oporu v platné právní úpravě. K uložené výši pokuty pak doplnil, že tato nemůže být pro běžného

podnikatele likvidační. Zároveň s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 8 Afs 25/2012-351, dodal, že špatné hospodářské výsledky nelze považovat za skutečnost, jež by měla založit faktickou imunitu delikventa vůči jakémukoliv postihu.

- [26] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [27] Účastníci řízení se ve stanovené lhůtě nevyjádřili. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [28] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
- [29] Předmětem přezkumu v nyní projednávané věci je rozhodnutí, jímž byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle ustanovení § 118 písm. d) zákona o elektronických komunikacích, kterého se dopustila tím, že v L. využívala vysílacími rádiovými zařízeními v specifikované kmitočty, pro jejichž využívání je zapotřebí oprávnění k využívání kmitočtů podle ustanovení § 17 odst. 1 tohoto zákona, bez tohoto oprávnění, za což ji byla uložena pokuta ve výši 25.000 Kč.
- [30] Podle ustanovení § 9 zákona o elektronických komunikacích, v rozhodném znění: „(1) *Všeobecné oprávnění je opatření obecné povahy Úřadu, které stanoví podmínky výkonu komunikačních činností vztahující se na všechny nebo na určité druhy sítí a služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů a na využívání rádiových kmitočtů a které je závazné pro fyzické a právnické osoby vykonávající činnosti podle § 7. (2) Úřad je oprávněn vydat všeobecné oprávnění k zajišťování sítí elektronických komunikací a přiřazených prostředků, k poskytování služeb elektronických komunikací, k provozování přístrojů a k využívání rádiových kmitočtů, pro které není třeba udělit individuální oprávnění k využívání rádiových kmitočtů (§ 17).*“
- [31] Podle ustanovení § 10 odst. 1 písm. m) téhož zákona: „*Úřad všeobecným oprávněním stanoví konkrétní podmínky týkající se využívání rádiových kmitočtů s ohledem na účelné využívání rádiového spektra a zabránění škodlivé interferenci.*“
- [32] Podle ustanovení § 17 odst. 1 téhož zákona: „*Rádiové kmitočty, které nelze využívat na základě všeobecného oprávnění podle § 9, je možné využívat pouze na základě individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů (dále jen „oprávnění k využívání rádiových kmitočtů“), nestanoví-li tento zákon jinak. Úřad udělí žadateli oprávnění k využívání rádiových kmitočtů v případě, je-li to nezbytné k a) zabránění škodlivé interferenci, b) zajištění technických podmínek kvality služby elektronických komunikací, c) zabezpečení účelného využívání rádiového spektra, d) plnění cílů veřejného zájmu, jimiž jsou ochrana života a zdraví, podpora sociální, regionální nebo územní soudržnosti nebo podpora kulturní a jazykové rozmanitosti a plurality médií, například poskytování služeb rozhlasového a televizního vysílání, nebo e) experimentálním účelům.*“
- [33] Podle ustanovení § 118 odst. 1 písm. d) téhož zákona: „*Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že využívá rádiové kmitočty, pro jejichž využívání je třeba oprávnění k využívání rádiových kmitočtů podle § 17 odst. 1, bez tohoto oprávnění.*“

- [34] Žalobkyně ve druhém žalobním bodu mimo jiné namítala, že dne 15. 1. 2020 vstoupila v platnost novela všeobecného oprávnění, která „zlegalizovala“ provoz předmětných zařízení.
- [35] Podle čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) platí, že trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Věta druhá zakotvuje tzv. zásadu příkazu retroaktivity ve prospěch pachatele. Stejně pravidlo je promítnuto i do aktuálně účinného zákona upravujícího správní trestání, tedy do zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, který v ustanovení § 2 odst. 1 stanoví, že *„odpovědnost za přestupek se posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější.“*
- [36] Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 2. 2021, č.j. 8 As 43/2019-40, uvedl, že *„orgán, který posuzuje, zda se použije zásada příkazu retroaktivity ve prospěch pachatele (čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich), musí podřadit konkrétní čin konkrétního pachatele pod všechna relevantní ustanovení upravující přestupek, celkový výsledek posoudit a podle toho rozhodnout, zda je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější. Pokud se nová právní úprava stane účinnou až poté, co rozhodnutí správního orgánu předtím nabylo právní moci, musí v řízení o žalobě proti takovému rozhodnutí tuto úvahu v plném rozsahu učinit krajský soud, i pokud bude muset posoudit určitý aspekt, který dřívější právní úprava nestanovila.“*
- [37] Ohledně otázky, kdy je ve smyslu čl. 40 odst. 6 věty druhé Listiny pozdější zákon pro pachatele příznivější, lze odkázat např. na nálezh Ústavního soudu ze dne 22. 1. 2001, sp.zn. IV. ÚS 158/2000, kde tento uvedl: *„Rozhodujícím kritériem pro posouzení otázky, zda použití pozdějšího zákona by bylo pro pachatele příznivější, je celkový výsledek z hlediska trestnosti, jehož by bylo při aplikaci toho či onoho zákona dosaženo, s přihlédnutím ke všem právně rozhodným okolnostem konkrétního případu. Použití nového práva je tedy pro pachatele příznivější tehdy, jestliže jeho ustanovení posuzována jako celek skýtají výsledek příznivější, než právo dřívější.“* Tento závěr pak Ústavní soud potvrdil, i pokud jde o přestupky např. v nálehu ze dne 16. 6. 2020, sp.zn. Pl.ÚS 4/20.
- [38] V dané věci soud zjistil, že v době spáchání předmětného přestupku, tj. ve dnech 23.7. 2019, 27. 8. 2019 a 2. 9. 2019, bylo účinné všeobecné oprávnění č. VO-R/10/01.2019-1 k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení krátkého dosahu (účinnost od 1. 2. 2019 do 14. 1. 2020) a všeobecné oprávnění č. VO-R/12/09.2010-12 k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení pro širokopásmový přenos dat v pásmech 2,4 GHz až 66 GHz (účinnost od 23. 10. 2010 do 14. 1. 2020), v nichž nebyla zakotvena norma ČSN ETSI EN 302 217, která je uvedena v prohlášení o shodě zařízení Mikrotik LHG 60G i v prohlášení o shodě zařízení Metrolinq IgniteNet ML2.5-35.
- [39] Tato norma se objevila až v pozdějších všeobecných oprávněních, která nabyla účinnosti dne 15. 1. 2020. Jednalo se o všeobecné oprávnění č. VO-R/10/12.2019-9 k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení krátkého dosahu (účinnost od 15. 1. 2020 do 30. 4. 2021), a všeobecné oprávnění č. VO-R/12/12.2019-10 k využívání rádiových kmitočtů a k provozování zařízení pro širokopásmový přenos dat v pásmech 2,4 GHz až 71 GHz (účinnost od 15. 1. 2020 do 14. 4. 2021).
- [40] Jakkoliv se v čl. 40 odst. 6 Listiny hovoří o „zákonu“, tak dle názoru soudu lze zásadu příkazu retroaktivity ve prospěch pachatele užít i v případě všeobecného oprávnění ČTÚ,

kteřé má charakter opatření obecné povahy. V případě opatření obecné povahy se sice nejedná čistě o právní předpis, ale nejedná se ani o individuální rozhodnutí. Opatření obecné povahy jako správní akt má ze své povahy konkrétně určený předmět, avšak obecně vymezen okruh svých adresátů. Dle soudu tak i později vydané opatření obecné povahy jako součást právního řádu lze zařadit pod pojem „právní úprava“ a ve vztahu k přestupkové odpovědnosti pachatele lze tuto posuzovat co do otázky, zda je pro pachatele příznivější.

- [41] Nová „právní úprava“, resp. všeobecná oprávnění ČTÚ účinná od 15. 1. 2020, pak jsou bezpochyby pro žalobkyni příznivější, neboť obsahují normu ČSN, na jejímž základě jsou provozována jí vlastněná vysílací zařízení. Žalovaný tak dle soudu pochybil, pokud tuto skutečnost (slovy žalobkyně „zlegalizování“ provozu předmětných vysílacích zařízení) v řízení nezohlednil, neboť mu nepochybně z povahy věci musela být známa. V této souvislosti pak soud upozorňuje na to, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 24. 7. 2020, tj. více než 6 měsíců poté, co novelizovaná a pro žalobkyni příznivější všeobecná oprávnění nabyla účinnosti.
- [42] Tuto žalobní námitku tak soud shledal důvodnou.
- [43] S ohledem na komplexnost věci se soud dále zabýval i dalšími žalobními body, které však již neshledal důvodnými.
- [44] V prvním žalobním bodu žalobkyně namítala, že nebyla zákonným způsobem poučena o svých právech, neboť z obecně vyjádřeného poučení, které se jí dostalo, nebyla schopna seznat, kdy přesně nastane okamžik, kdy bude mít správní orgán I. stupně opatřen dostatek podkladů pro rozhodnutí ve věci a kdy vydá rozhodnutí.
- [45] Podstatou této námitky je tak zkrácení žalobkyně na jejím právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, které je zakotveno v ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Účelem seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí je možnost účastníka seznámit se s obsahem správního spisu v době bezprostředně předcházející vydání rozhodnutí, tj. v době, kdy mezi seznámením se s podklady a vydáním rozhodnutí již není správní spis o další důkazní prostředky doplňován.
- [46] V daném případě byla žalobkyně o možnosti nahlédnout do spisu, resp. o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, poučena ve „Vyrozmění o pokračování v řízení po podání odporu“ ze dne 1. 6. 2020, č.j. ČTÚ-22 702/2020-635/II.vyř.-UrL. Prvostupňové rozhodnutí pak bylo vydáno o necelé 2 měsíce později, a to dne 24. 7. 2020. V souzené věci však nicméně nenastala situace, kdy by správní orgán poučoval účastníka o jeho právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ještě před jejich shromážděním, což by nepochybně bylo zásadní vadou provedeného správního řízení. Jak ostatně vyplývá ze žalobkyní odkazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu, tak podstatné je to, „*v jakém stádiu dokazování se nachází správní řízení v okamžiku, ke kterému je jeho účastník poučován o tom, že se může vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí.*“ Žalobkyně měla na základě vyrozumění ze dne 1. 6. 2020 možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí v žalovaným navrženém termínu dne 17. 6. 2020 v 10:00 hod., popř. měla možnost dohodnout si pro tento úkon jiný termín.
- [47] Podstatným v dané věci soud shledal zejména to, že do správního spisu po datu 1. 6. 2020 nepřibýlo nic, s čím by nebyla žalobkyně seznámena – jednalo se buď o listiny, které byly žalobkyni zaslány žalovaným (srov. usnesení ze dne 29. 6. 2020, č.j. ČTÚ-22 702/2020-635/IV.vyř.-UrL, jímž byla žalobkyni uložena povinnost předložit výkaz zisku a ztráty za

rok 2019 – doručeno žalobkyni dne 29. 6. 2020), či se jednalo o její vlastní podání adresovaná žalovanému (srov. výkaz zisku a ztráty ke dni 31. 12. 2019, doručeny žalovanému dne 3. 7. 2020). Po datu 1. 6. 2020 tak byly do správního spisu založeny pouze listiny, z nichž žalovaný vycházel při posouzení majetkové a finanční situace žalobkyně v rámci úvah o výši uložené sankce.

- [48] Jakkoliv by tedy bylo vhodnější, aby účastník řízení byl se spisovým materiálem seznámen a o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí poučen až „na konci“ správního řízení, tak s ohledem na okolnosti daného případu, kdy veškeré relevantní podklady pro vydání prvostupňového rozhodnutí byly ve spise založeny již při vydání vyrozumění ze dne 1. 6. 2020, nelze dospět k závěru, že by toto dílčí pochybení mělo vliv na zákonnost provedeného správního řízení.
- [49] Soud tak dospěl k závěru, že postupem žalovaného nebyla porušena jedna ze základních zásad činnosti správních orgánů, tj. postupem žalovaného nebylo porušeno ustanovení § 4 odst. 2 správního řádu, podle něhož *„správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.“* První žalobní bod tak soud neshledal důvodným.
- [50] Ve druhém žalobním bodu, kromě výše shledané důvodné žalobní námitky ohledně aplikace pozdější příznivější právní úpravy na daný případ, žalobkyně dále namítala porušení zásady materiální pravdy, neboť správní orgány dospěly ke svým závěrům na základě nepoužitelných písemných podkladů, aniž by si podrobněji zjistily skutkový stav.
- [51] Soud k této námitce uvádí, že žalobkyně zde setrvala na žalobní námitce ve zcela obecné rovině, neboť svůj závěr o nepoužitelnosti podkladů rozhodnutí nijak nedoložila. Soud má naopak za to, že skutkový stav věci byl správním orgánem zjištěn řádně a dostatečně. Skutková zjištění se opírají zejména o záznamy o monitorování rádiového spektra č. 1907-175-00/1M, č. 1907-175-01/1M a č. 1909-007-00/1M a kontrolní protokol č. 1907-307-00/1K. Na základě těchto podkladů bylo jasné prokázáno, že předmětná zařízení byla v daných dnech provozována žalobkyní, což je potvrzeno nejen štítky s logem žalobkyně připevněnými k rozvaděčům, k nimž vedly kabely od předmětných zařízení (srov. fotodokumentaci přiloženou k měřicím protokolům), ale tuto skutečnost potvrdila i sama žalobkyně při kontrole dne 30. 9. 2019. Fotodokumentace založená ve spise je pak natolik detailní, že vylučuje jakoukoliv záměnu s jinými zařízeními jiných provozovatelů.
- [52] K další námitce, že měřicí protokoly nebyly v rámci správního řízení nikdy předloženy, soud uvádí, že tyto měřicí protokoly byly jako důkaz založeny do správního spisu již správním orgánem I. stupně. Pokud by žalobkyně využila svého právo nahlédnout do spisu, tak se mohla s těmito měřicími protokoly seznámit dříve, než jejich podstatný obsah a z něj vyplývající závěry shrnul správní orgán I. stupně v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí.
- [53] K námitce, že nebylo zjištěno rušení dalších rádiových zařízení a služeb, soud považuje za potřebné zmínit, že odpovědnost za přestupky, jejichž skutkové podstaty jsou vymezeny v ustanovení § 118 zákona o elektronických komunikacích, má objektivní charakter; nejde o odpovědnost za zavinění. Základním předpokladem pro uložení sankce je skutečnost, že poškození nebo ohrožení zákonem chráněného zájmu nastalo činností právnické osoby. Skutková podstata předmětného přestupku je naplněna již samotným využíváním vysílacími rádiovými zařízeními označených kmitočtů, pro jejichž využívání je zapotřebí oprávnění k využívání kmitočtů podle ustanovení § 17 odst. 1 předmětného zákona, bez tohoto

oprávnění. Jedná se tak o typ odpovědnosti, kde se nezkoumá zavinění. V daném případě subjekt těchto přestupků, tj. právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, odpovídá za protiprávní stav, kterým je využívání daných kmitočtů bez oprávnění k jejich využívání, čímž je ohrožen objekt chráněný zákonem, tj. účelné využívání rádiových kmitočtů.

[54] Zároveň soud dospěl k závěru, že v případě předmětného přestupku se jedná o tzv. ohrožovací přestupek. U ohrožovacího přestupku k vyvození odpovědnosti postačí pouhé ohrožení objektu. Na rozdíl od přestupku poškozovacího, u něhož naopak pouhé ohrožení k vyvození odpovědnosti nestačí, ale musí k němu přistoupit i přímé zasažení a poškození objektu; na objektu tedy musí nastat působením deliktního jednání pachatele změna záležející v jeho úbytku či ve zhoršení jeho stavu. V daném případě sice nedošlo k přímému rušení jiných rádiových zařízení či služeb (resp. takové rušení nebylo v řízení zjištěno), to však z hlediska konstrukce odpovědnosti za předmětný správní delikt není rozhodné, když k vyvození odpovědnosti žalobkyně postačuje pouhé ohrožení objektu, tj. pouhé ohrožení zákonem chráněného zájmu. V daném případě tedy nebylo třeba zjišťovat a prokazovat, zda skutečně došlo k rušení jiných rádiových zařízení a služeb.

[55] Závěrem k této námitce pak soud uvádí, že skutečnost, že nedošlo k této „škodě“ na jiných rádiových zařízeních a službách, byla žalovaným zohledněna v rámci úvah o výši uložené sankci, kdy tento na str. 7 a 8 prvostupňového rozhodnutí uvedl, že skutečnost, že rušení dalších rádiových zařízení a služeb nebylo žalovaným zjištěno, byla hodnocena ve prospěch žalobkyně. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí pak žalovaný skutečnost, že nebyl zjištěn vznik škodlivé interference způsobené zařízeními žalobkyně, výslovně vyhodnotil jako polehčující okolnost (srov. čtvrtý odstavec na str. 12 napadeného rozhodnutí). Tato skutečnost tak nemohla mít vliv na posouzení deliktní odpovědnosti žalobkyně (zde je poškození zákonem chráněného zájmu nerozhodné), ovšem byla zohledněna při ukládání sankce.

[56] Obdobně lze odpovědět i na argument žalobkyně ohledně testování zařízení v provozu. Zde však lze doplnit, že tento institut nemá oporu v právní úpravě, a tím spíše nemůže mít jakýkoliv vliv na deliktní odpovědnost žalobkyně.

[57] Námitky uvedené ve druhém žalobním bodě tak soud neshledal důvodnými.

[58] Ve třetím žalobním bodu žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek odůvodnění. Soud k této námitce uvádí, že nepřezkoumatelnost spočívá dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č.j. 31Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS, všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na: www.nssoud.cz).

[59] Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č.j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003, č.j. 2 Ads 33/2003-78, č. 523/2005 Sb. NSS) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003, č.j. 7 A 181/2000-29, č. 11/2003 Sb. NSS), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není

zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994, č.j. 6A 63/93-22).

[60] Rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je potom takové, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č.j. 6A 48/92-23, publ. pod č. 27/1994 v SpP).

[61] Soud dospěl k závěru, že z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se správní orgán zabýval odpovídajícím způsobem námitkami žalobců, které řádným, dostačujícím a přezkoumatelným způsobem vypořádal. Správní uvážení, tj. zhodnocení rozhodných skutečností rozhodujícím správním orgánem nebylo v daném případě soudem shledáno v rozporu s obsahem spisového materiálu a pouze odlišný náhled účastníka řízení na způsobu hodnocení rozhodujících skutečností správním orgánem není sám o sobě důvodem pro zrušení rozhodnutí. V dané věci nebylo zjištěno, že by závěry správního orgánu nebyly dostatečně podloženy skutkovými zjištěními nebo byly s nimi v rozporu. Závěry, k nimž správní orgán dospěl při vyhodnocení rozhodujících skutečností, nejsou v rozporu se zásadami logického myšlení a uvažování. Tím jsou zároveň i vymezeny meze přezkumné činnosti soudu ve správním soudnictví, pokud jde o správní uvážení. Úkolem soudu není nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav řádným procesním způsobem a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. Pokud jsou tyto předpoklady splněny, nemůže soud ze zjištěných skutečností vyvozovat jiné nebo přímo opačné závěry. Lze tedy uzavřít, že závěry žalovaného jsou dostatečně odůvodněny a mají dostatečnou oporu ve spisovém materiálu. Ke skutečnosti, že se žalovaný v některých bodech ztotožnil s názorem prvostupňového orgánu (a vycházel z jeho zjištění), nelze dle soudu označit za porušení povinností odvolacího orgánu.

[62] K námitce, že samotná kontrola neměla po vznesení námítce podjatosti vůbec probíhat, soud uvádí, že jednatel žalobkyně vznesl v průběhu kontroly prováděné dne 30. 9. 2019 v sídle žalobkyně námitku podjatosti kontrolujících osob, pana B. K. a pana M. K. O námitce podjatosti byl sepsán úřední záznam, kdy za podjatost dle tohoto záznamu jednatel označil údajně lživé tvrzení kontrolujících, odmítající tvrzení jednatele, že se o zařízení s MAC adresou „B8:69:F4:94:FE:86“ pro pásmo 60 GHz na objektu D. 857/8 v L. dozvěděli od některého z jednatelů společnosti a-net Liberec s.r.o. Z úředního záznamu dále vyplývá, že jednatel vyjádřil podezření z čerpání blíže neurčených privátních výhod kontrolujícími, který jim výše uvedená společnost údajně poskytuje. Kontrolující toto pochopili jako vážné nařčení z korupčního jednání. Zároveň v tomto úředním záznamu kontrolující uvedli, že předmětné zařízení bylo nalezeno náhodně při jiném šetření na střeše tohoto objektu, přičemž náhodně byla objevena i zařízení Metrolinq na objektu J. 576, jak mohou dosvědčit jejich pražští kolegové, které na provoz zařízení Metrolinq upozornili.

- [63] Z kontrolního protokolu č. 1907/307-00/1K, sepsaného dne 12. 12. 2019, vyplývá, že vyhodnocení zjištěných skutečností (srov. bod E. kontrolního protokolu označený „Kontrolní zjištění“) bylo provedeno až dne 12. 12. 2019. Z tohoto protokolu však rovněž vyplývá, že po konzultaci s nadřízeným o námitce podjatosti vůči kontrolujícím byly dne 30. 9. 2019 při kontrole činěny jen úkony kontroly, které nesnesly odkladu. Takový postup, kdy kontrolující osoby nejprve v době kontroly provedli, resp. dokončili úkony, které nesnesly odkladu, je dle soudu v souladu s ustanovením § 14 odst. 4 věta druhá správního řádu, podle kterého *„do doby, než představený posoudí, zda je úřední osoba vyloučena, a provede potřebné úkony, může tato osoba provádět jen takové úkony, které nesnesou odkladu.“* Za takový „neodkladný úkon“ lze v daném případě nepochybně označit zjištění údajů o předmětných zařízeních a jejich nastavení (ve smyslu provedení důkazu ohledání věci), neboť v případě přerušení kontroly za situace, kdy již žalobkyně znala konkrétní zařízení, by hrozilo zmaření účelu kontroly. Nadto v prvostupňovém rozhodnutí žalovaný příkladmo uvedl, že by v mezidobí mohlo dojít např. k přeladění zařízení na jiné kmitočty, ke změně identifikátorů zařízení, k vyřazení zařízení z provozu či jeho demontáži. Dle soudu se tak v případě pokračování dané kontroly s ohledem na její účel jednalo o neodkladnou záležitost.
- [64] Za podstatnou pak soud považuje zejména skutečnost, že k vyhodnocení kontrolních zjištění, tj. k učinění závěrů ve vztahu k deliktnímu jednání žalobkyně došlo ze strany kontrolujících osob až poté, co byla jejich představeným vyřízena žalobkyní vznesená námitka podjatosti.
- [65] K žalobní námitce, že zamítnutí námítky podjatosti nebylo přezkoumatelným způsobem odůvodněno, soud uvádí, že představený kontrolujících osob usnesením ze dne 10. 12. 2019, č.j. ČTÚ-31 843/2019-635/SeP, nevyloučil dané úřední osoby z dalšího projednávání věci. V tomto usnesení představený uvedl, že rádiová zařízení na objektu D. 857/8 v L. byla žalovaným zjištěna při jiném šetření na střeše stejného objektu; tvrzení kontrolované osoby, že tato zařízení jsou kontrolována na základě podnětu od společnosti a-net Liberec s.r.o. proto označil za nepravdivé. Za nepravdivé pak označil rovněž tvrzení, že úřední osoby, jako soukromé osoby, požívají výhody přístupu k internetu od této společnosti; žádná taková skutečnost nebyla zjištěna. V usnesení rovněž představený upozornil na to, že ani pro jedno z výše tvrzení žalobkyně nepředložila žádný důkaz.
- [66] Žalobkyně sice v rámci námitek ze dne 7. 1. 2020 proti kontrolnímu zjištění uvedla další okolnosti týkající se údajné podjatosti kontrolujících osob, nicméně toto podání bylo jednak vyhodnoceno jako opožděné (posledním dnem pro podání námitek proti kontrolnímu protokolu byl den 6. 1. 2020), a jednak žalobkyně proti usnesení představeného ze dne 10. 12. 2019, č.j. ČTÚ-31 843/2019-635/SeP, nepodala rozklad, o čemž byl poučen.
- [67] Námitkou podjatosti se pak zabýval žalovaný jak v prvostupňovém rozhodnutí (srov. str. 5 a 6 tohoto rozhodnutí), tak v žalobou napadeném rozhodnutí (srov. str. 10 tohoto rozhodnutí). Ve shodě s těmito závěry lze žalobkyní uplatněnou námitku podjatosti označit za ničím nepodložené nařčení, které nepředstavuje námitku podjatosti ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu; tj. žalobkyně neprokázala podjatost jako určitý vztah úřední osoby k některé ze zákonem vymezených okolností.
- [68] Námitky uvedené ve třetím žalobním bodě tak soud neshledal důvodnými.

- [69] Ve čtvrtém žalobním bodu žalobkyně namítala porušení zásady procesní rovnosti a nestrannosti, když jí v rozporu s ustanovením § 7 správního řádu nebylo umožněno nahlédnutí do spisového materiálu.
- [70] K této námitce soud uvádí, že podle ustanovení § 7 odst. 1 správního řádu „*mají dotčené osoby při uplatňování svých procesních práv rovné postavení. Správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám nestranně a vyžaduje od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou.*“ Podle odst. 2 téhož ustanovení pak platí, že „*tam, kde by rovnost dotčených osob mohla být ohrožena, správní orgán učiní opatření potřebná k jejímu zajištění.*“ Nestranností je dle soudu třeba rozumět objektivní, předem nezaujatý přístup úředních osob k posuzování, řešení a rozhodování věcí. Zásada rovnosti pak znamená, že každý účastník řízení i další osoby na řízení zúčastněné, mají stejné postavení před správním orgánem a správní orgán musí zajistit ochranu jejich práv. Správní orgán rovněž musí zajistit, aby některý z účastníků nebyl zvýhodňován tím, že mu bude usnadňováno plnění jeho povinností.
- [71] Po prostudování spisového materiálu soud nedospěl k závěru, že by v řízení byla porušena zásada procesní rovnosti a nestrannosti, jak namítala žalobkyně. Co se týče nahlížení do spisového materiálu, tak v této otázce byla žalobkyně poučena v rámci „Vyrozumění o pokračování v řízení po podání odporu“ ze dne 1. 6. 2020, kde jí byl nabídnut termín k nahlédnutí do spisu dne 17. 6. 2020 v 10:00 hod. na adrese: Český telekomunikační úřad, odbor pro severočeskou oblast, K. 592, L. 25. Zároveň jí bylo sděleno, že pokud jí daný termín nevyhovuje, tak může na uvedeném telefonním čísle (485 130 444) dohodnout náhradní termín návštěvy. Ve spise je dále založen Protokol o nahlédnutí do spisu ze dne 17. 6. 2020, ze kterého vyplývá, že se žalobkyně (resp. její zástupce) tohoto dne k nahlédnutí do spisu nedostavila.
- [72] Žalobkyně sice namítala, že vyjádřila svůj zájem o využití tohoto práva, když se její jednatel ve dnech 1. 10. 2019 a 4. 10. 2019 dostavil na uvedenou pobočku žalovaného, ale nikdo zde nebyl přítomen, nicméně z tvrzení žalobkyně nevyplývá, že by o tomto svém záměru předem správní orgán I. stupně informovala. V případě, že by tak učinila, tak by jí nepochybně ve spolupráci s příslušnými úředními osobami byl vhodný termín k nahlížení do spisu nabídnut. Jak bylo uvedeno již v předchozím odstavci, tak žalobkyně ani nevyužila žalovaným výslovně možnosti nahlédnout do spisu dne 17. 6. 2020, ani se v návaznosti na tento termín nepokusila domluvit termín jiný, pro ni vyhovující.
- [73] K námitce, že pobočka žalovaného nemá vyvěšeny úřední hodiny, soud uvádí, že posláním žalovaného jako ústředního správního úřadu, resp. celé veřejné správy je služba veřejnosti. Zajištění řádného výkonu veřejné správy sestává ze zabezpečení po stránce personální, organizační, technické a finanční. Mezi základní informace o správním orgánu pak nepochybně patří jeho úřední hodiny. Nicméně stanovení úředních hodin je kompromisem mezi řádným zabezpečením výkonu veřejné správy, povahou vykonávané činnosti a specifickými okolnostmi. A proto nelze spravedlivě žádat, aby všechny správní orgány měly úřední hodiny stanoveny zcela stejně a vždy pravidelně, ač jde o výchozí pravidlo chování. Správní orgány se totiž mohou diametrálně lišit personálním zabezpečením (počtem zaměstnanců), technickým vybavením (zabezpečení IT služeb, možností výkonu činnosti v režimu tzv. *home office*), nutností interakce s veřejností (či naopak výkonu činnosti takřkajíc *od stolu*), dalšími okolnostmi výkonu činnosti či *ad hoc* událostmi (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2019, č.j. 1 Azs 176/2018-54).

- [74] S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že za situace, kdy Český telekomunikační úřad jako ústřední správní úřad má jednak na svých webových stránkách (<https://www.ctu.cz>) vyvěšeny úřední hodiny jak pro podatelnu, tak pro ústní podání do protokolu či nahlížení do spisu, a jednak byl žalobkyni nabídnut konkrétní termín k návštěvě dané pobočky za účelem nahlížení do spisu (a zároveň dáno poučení o možnosti dohodnout si jiný termín), není vadou řízení, pokud daná konkrétní pobočka, jejíž zaměstnanci plní i jiné pracovní povinnosti, nemá vyvěšeny úřední hodiny a funguje tzv. „*na objednání*“. Totéž pak neplatí jen pro Odbor pro severočeskou oblast, ale i pro další odbory žalovaného (pro oblast Praha, pro jihočeskou a západočeskou oblast, pro východočeskou oblast, pro jihomoravskou oblast a pro severomoravskou oblast).
- [75] Soud tak neshledal ani čtvrtý žalobní bod důvodným, neboť dospěl k závěru, že žalobkyně měla dostatečnou možnost se spisovým materiálem v dané věci seznámit.
- [76] V posledním pátém žalobním bodu žalobkyně namítala porušení zásady *in dubio pro reo*. Soud k této námitce uvádí, že zásada volného hodnocení je ve věcech trestání doplněna zásadou presumpce neviny a z ní vyplývající zásadou *in dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch obviněného). Jak konstantně judikuje Ústavní soud: „*K principu presumpce neviny, zakotvené v článku 40 odst. 2 Listiny, se Ústavní soud opakovaně vyjádřil ve svých rozhodnutích. Princip in dubio pro reo je právní zásadou uznávanou civilizovanými národy [srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 438/2000 ze dne 28. 8. 2001 (N 128/23 SbNU 233)]. Z principu presumpce neviny [...] plyne [...] pravidlo in dubio pro reo, dle kterého není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny v daném kontextu důvodné pochybnosti, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, nutno rozhodnout ve prospěch obviněného [srov. nálezy sp. zn. I. ÚS 733/01 ze dne 24. 2. 2004 (N 26/32 SbNU 239)]. Jakkoli vysoký stupeň podezření sám o sobě není s to vytvořit zákonný podklad pro odsuzující výrok. Principy odpovědnosti za zavinění a presumpce neviny nelze izolovat [srov. nálezy sp. zn. IV. ÚS 36/98 ze dne 13. 5. 1998 (N 54/11 SbNU 43)]. Tyto principy se promítají do jednotlivých ustanovení trestního řádu [srov. nálezy sp. zn. II. ÚS 441/99 ze dne 29. 3. 2000 (N 48/17 SbNU 337)] a obecné soudy jsou na úrovni ústavního i podústavního práva zavázány k jejich bezpodmínečnému respektování.*“ (nálezy Ústavního soudu ze dne 23. 9. 2008, sp. zn. I. ÚS 910/2007, č. 156/2008 Sb. ÚS).
- [77] V daném případě však bylo naplnění skutkové podstaty mimo jakoukoliv pochybnost prokázáno, a proto je uplatnění zásady *in dubio pro reo* nutno zcela odmítnout. V dané věci totiž nepanovaly ohledně skutkového stavu žádné důvodné pochybnosti a ani žalobkyně v řízení nenamítala takové skutečnosti, z nichž by bylo možné vyvodit pochybnost o skutkových zjištěních správních orgánů.
- [78] Ani pátý žalobní bod tak soud neshledal důvodným.
- [79] Z výše uvedených důvodů soud pro nezákonnost zrušil žalobou napadené rozhodnutí podle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ustanovení § 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem soudu (ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s.). Na žalovaném tak bude, aby ve vztahu k přestupkové odpovědnosti žalobkyně za vytýkané jednání zohlednil později vydaná všeobecná oprávnění, která provoz daných vysílacích zařízení „zlegalizovala“, tj. aby aplikoval zásadu příkazu retroaktivity ve prospěch pachatele přestupku (srov. body [34] až [42] tohoto rozsudku).
- [80] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně, která měla ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně

vynaložila, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč a dále odměnu zástupce žalobkyně JUDr. Bc. Milana Čmelíka, advokáta. Mimosmluvní odměna činí 6.200 Kč za 2 úkony právní služby (převzetí právního zastoupení, podání žaloby) po 3.100 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění. Dále žalobkyni přísluší náhrada hotových výdajů jejího právního zástupce ve výši 600 Kč za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Protože zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (ustanovení § 57 odst. 2 s.ř.s.), ve výši 21 %. Celková výše nákladů tedy činí 11.228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. srpna 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu